

ningsstæller, tillade mig at anbefale Vædringsforslaget stillet under Nr. 8 til § 5. Jeg føler ikke den ringeste Uro ved at indskrænke de to Aar til et Aar. Det vil i alt Fald ikke kunne gøre nogen Skade, selv om det ikke skulde kunne gøre nogen Gavn.

Colding: Efter at Formanden og Ordføreren for Udvalget samt to andre ærede Medlemmer af Udvalget have udtalt deres Anskuelser om dette Lovforslag, og efter at den ærede Justitsminister og den ærede Indenrigsminister have udtalt sig, finder jeg kun Anledning til at udtale min Glæde over, og jeg tror, at jeg derved taler paa samtlige tilstedeværendes Begne her, at et saa stort Udvalg i denne vigtige Sag har kunnet enes om saa meget, som dette Udvalg er blevet enigt om. Jeg ser deri et glædeligt Bevis paa, at naar det virkelig er noget alvorligt, det gælder om, kan man endnu komme til fuldt ud forstaaende Enighed. Det ene Mindretals Særstandpunkt med Hensyn til Valget af Formand vil jo muligvis en Gang i Tiden, hvilket jo ogsaa den ærede Justitsminister syntes at hentyde til, kunne blive taget under nærmere Overvejelse og en Vædring i denne Retning truffet, naar Retterne og Kamrene have virket i nogle Aar, og der derigennem er staaet en vis Praksis fast. Jeg maa altfaa meget glæde mig over hele Udvalgets Enighed angaaende dette Lovforslag, og jeg vil haabe, at Tinget vil vise sin Tilslutning derved, at det med alle Stemmer lader det gaa over til 3dje Behandling.

Ordføreren (Neergaard): De Udtalelser, der ere fremkomne, siden jeg sidst havde Ordet, give mig ikke Anledning til at komme tilbage til særdeles mange af de Punkter, vi have forhandlet. I det hele kan Udvalget jo glæde sig ved at have fundet Tilslutning til sine Forslag fra forskellige Sider, ogsaa fra Ministrenes Sider. Den ærede Justitsminister fremkom med en enkelt Udtalelse angaaende den foreslaaede Nedsettelse af Valgretsalderen fra 25 til 22 Aar. Jeg paakommer, at han her erklærede, at han for sit Bedkommende ikke kunde se, at denne Forandring vilde vanskeliggøre Lovens Gennemførelse, skønt han, saa vidt jeg forstod ham, vilde have fore-

truffet at blive ved 25 Aars Alderen, navnlig fordi han mente, at yngre Menneskers moralske Karakter ikke er saa besejret, at man med fuld Tryghed kan betro dem at vælge Bisiddere til Arbejdsretterne. Jeg maa naturligvis indrømme, at i overordentlig mange Tilfælde vil det have sin Gyldighed, hvad den ærede Justitsminister der sagde, men det maa dog erkendes, at Forholdet i saa Henseende er ikke saa lidt forskelligt i Arbejderklassen og i andre Klasser. Der kan ikke være Tvivl om, at en Arbejder i 22 Aars Alderen er forholdsvis meget mere moden end en 22aarig i, hvad man plejer at kalde de højere Samfundsklasser. Den sidstnævnte vil i Reglen kun være Faders Søn og i mange Tilfælde staa lige i Begyndelsen af sin Lærebane, have en ganske underordnet lærende Stilling, medens Arbejderen vil være den fuldt færdige erhvervsdrivende inden for sit Omraade og navnlig, hvad jeg lægger om ringe Vægt paa, have stiftet Familie. Det, at have gennemgaaet hele sin Uddannelse og at have stiftet Familie, selv om dette, som jeg maa indrømme, mange Gange ster i Vetsindighed, giver en alvorligere Betragtning af Livet og af mange Forhold, end der findes hos Joll, som ikke have vundet Erfaring ved at være i en ansvarlig Stilling. Jeg vilde heller ikke tilraade at sætte 22 Aars Alderen, naar der var Tale om andre Samfundsklasser, men jeg tror, at man kan gaa videre for Arbejdernes Bedkommende. (Afbrudelse). Ja, hvis en Mand allerede i 22 Aars Alderen er Arbejdsgiver og selvstændig næringsdrivende, saa vil dette i alt Fald i Reglen, bortset fra ganske enkelte Undtagelser, være Udtryk for en ualmindelig Dygtighed hos ham. Den ærede Indenrigsminister havde flere Indvendinger at gøre end den ærede Justitsminister over for det Afslut, han beskæftigede sig med. Disse Indvendinger skulle selvfølgelig blive tagne under al fornøden Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling; men da vi til Dels ikke have kendt dem i Udvalget, kan jeg ikke nu tale om dem paa Udvalgets Begne. Med Hensyn til enkelte Punkter har den ærede Minister dog under Konferencen med Udvalget udtalt sin Anskuelse for det, saaledes med Hensyn til den Virksomhed, som Formanden for Arbejdsretten skulde have ved